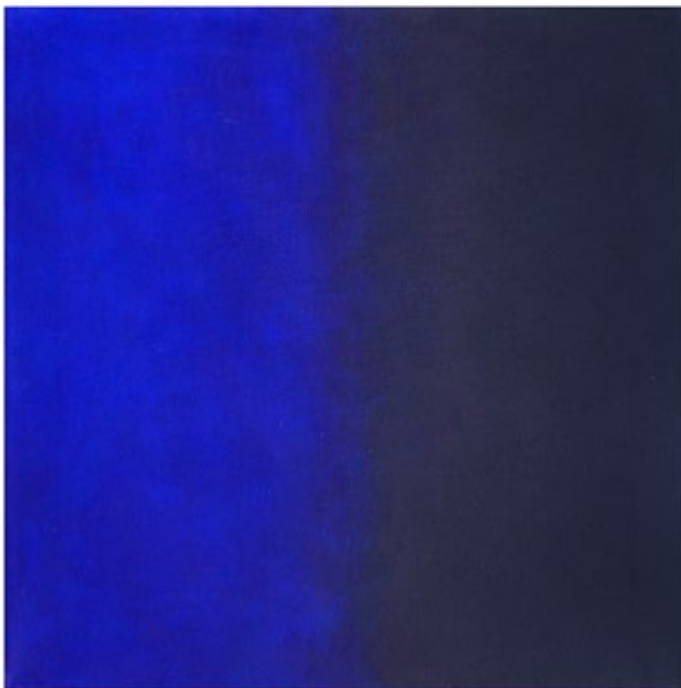
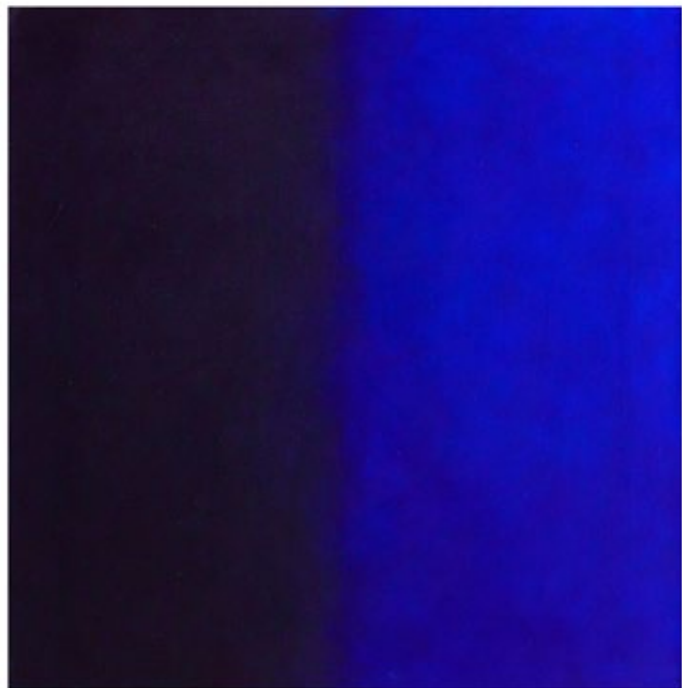

МИНА ГЛОГОВАЦ
My Heart Has Wings

МИНА ГЛОГОВАЦ
MINA GLOGOVAC
My Heart Has Wings

Продајна галерија „Београд”

Мај-јун 2024.

Београд

Неда Радоичић

STILL, MY HEART HAS WINGS

“Човек не лети зато што има крила. Он сања о крилима и стога може да лети.”

Башлар

У дубинама недосежних, свепрожимајућих, плаветних понирања, Мина Глоговац, истражује поетску и снену имагинацију. Појављује се специфично замагљивање граница између разума и сна, мишљења и маште. Преовладава нежност, сензитивност и истинита атмосфера иницирана зрачним, интринзичним, вандимензионалним колористичким потенцијалом лапис лазулија.

Уметничко дело постаје уточиште за емоције које уметница тешко вербализује или којима интерно управља. То је последица уздрманог идентитета, који доводи до интензивних емоционалних искустава. Стога, она физички уређује утешан и сигуран простор у галеријском окружењу, који метафорички подразумева обнову њеног “психичког омотача”. Уводи слике које делују као спољашњи “психички омотачи”, односно “заштитни штитови”, који јој помажу у управљању унутрашњим неспокојем услед растајања, пружајући јој физичку поузданост и осећај континуитета и присуства. “Омотач снова” интегрише онирична искустава у психу, што је неизоставно у процесу психолошког развоја и емоционалне обраде. У улазном делу изложбене поставке налази се носталгични видео из детињства ауторке плавичастог тоналитета.

Постоји извесна аналогија између дела *Ултра* Мине Глоговац и монументалних платна *Катедра* (1951) америчког уметника обојеног поља, Барнета Њумана (Barnett Newman), у Стеделијк музеју. Премда уметница није имала прилике да види *Катедру* пре реализације овог дела, она попут Њумана, подстиче посетиоце да стану близу платна, како би доживели интензивно физичко и емоционално искуство. Суочени са овим несагледивим пространством дубоко плавог домена, урањање у области у којима се језик и мултисензорна искуства преплићу, постаје неизбежно. Вертикална трака сецира бојену раван дефинишући несиметричне интервале који воде око и машту, изван граница оквира.

У опсежној луминозности њених платна можемо осетити меандрирање емоционалних нијанси, од суморних до забрињавајуће мирних. Усредсређена на необуздане енергије ока и духа, ауторка је одбацила ограничења сваке врсте. Перцептивна површина се преокреће у правцу нестварног, опушта своје просторно-временске одређености и придобија искру ауре нереалног. Статус слике као реалне егзистенције претворен је у могућност, чиме је постала способна да изрази апстрактну мисао. Гледан изблиза, њен рад изазива осећај повишене самосвести. Њене идеје покрећу тренуци, сцене и сећања. Визуелизације немогућег. Она смело понире у тајанствене дубине психе и повлачи се у свој интимни унутрашњи свет. У стремљењу ка трансценденцији она се открива као слободно и динамично биће спремно на деловање ка неизвесном.

У поетици Мине Глоговац начелима апстракције и експресије, као и тежњи ка еманципацији посматрача, придружује се и њен особени процесуални приступ извођењу радова. Аналитички је уткана плава, као чинилац духовне споне слике. Дубину и транспарентност постиже маневрисаним слојевањем

нежних лазура. Етерични потези киста откривају сензуалан однос према пулсацијама материје. Екстензија духа кроз простор и време одвија се титрањем, осцилирањем и сапостојањем тонова.

Стварност коју уметница опсервира и унутар које делује, тек у сећању постаје ванвременска и отпорна на све мене протока времена. Без обзира да ли се дела изведена у техници акрилика на платну посматрају на зидовима или на поду галерије, у низу или појединачно, то су заправо материјализована сећања импрегнирана сензибилношћу. Штавише, треба имати у виду да је ауторка тако осмислила поставку да се слике могу посматрати и ротирати са свих страна. Сходно томе, и сама поставка продубљује имерзивне потенцијале, с обзиром да неминовно постаје део реализације рада у простору галерије.

Пролонгирана меланхолија услед немилих, трагичних породичних збивања условила је суштинске тонове, фазе и преокрете у њеном стваралаштву. Миријада телесних интер-импликација и афективних интензитета указује на фрагилности људског бића. Фројдова идеја о породичној динамици је утицајна у разумевању трансгенерацијског трансфера понашања и психолошких образаца, који често несвесно обликују животе и односе појединаца. Постоји снажна тенденција уметнице ка „диференцијацији сопства“, која се односи на њену способност да одвоји сопствене мисли и осећања, од породичних.

Изложена су дела из фазе маглина, тамномодрих слика у којима живот копни, пролазећи кроз унутрашња колебања и немоћ. Осетно је досезање дубина високих интензитета. Мекота баршунастих површина у несагледивом пространству, опора светлост и тешка сенка, лишене су оштријег звука. Стремилa је да побуди импресију унутарњег дејства, упечатљивог доживљаја, акта изгубљености у незнатном и саосећања. То је игра подсећања носиоца меморијских записа, који поседују визуелну и менталну димензију.

Својеврсна тромост и инертност ранијих радова уступа место рационалној резигнираности. Однос према природним феноменима разазнаје се као рефлексивна извесност присуства или одсуства. Радови из овог циклуса наглашавају материнске и феминине аспекте воде. Недавно уметничко дело под називом *“Still, my heart has wings”* приказано је ван домаћаја, протезањем чистоте невидљиве воде заборавља, која прелива слику. Променљива, флуидна природа воде представљена је креирањем таласа кретања. Уметница показује да су људска бића исто тако реактивна и нестална попут воде. Мирна површина може скривати различите неизречене тајне.

Временом преображавање одражава суптилну репарацију нарушених сензитивности, интуицијом и заносом. На моменте експресионистичко манипулисање бојом и формом, комбинује са лирским доживљајем природе. У питању је континуирани процес истраживања значењских својстава апстрактних површина изведених усложњавањем енергетског зеленог бојеног трага, којим наглашава драматику поља слика, успостављањем виталних континуитета и стања протока.

У неслућеном наговештају непроболне успомене повремено се открива разнежена мелодија. Непрестано тежи да телом досегне бескраје својих мисли. Вођена жељом да овековечи природу, она проналази пут до праисконских могућности човечанства. Егзистенцијална сензибилност пружила јој је слободу да оствари дела светоназорног метафизичког хуманизма, детерминисане плазматске сублимне визууре и да се бави реконфигурисањем дистанци. Крај тишине.

МИНА ГЛОГОВАЦ

(1970, Београд)

www.minaglogovac.com

minaglogovac@yahoo.com

Дипломирала је 1993. године на Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду, на одсеку примењено сликарство. Магистрала је 2003. године на Факултету примењених уметности Универзитета уметности у Београду, област зидно сликарство.

Године 1995. отпочиње свој педагошки рад на Факултету примењених уметности у Београду, где је и данас ангажована у звању ванредног професора на предмету Сликарске технике.

Члан је УЛУС-а од 1995. године.

Добитница је награде „Бранко Шотра“ и награде за сликарство 64. Октобарског салона у Шапцу.

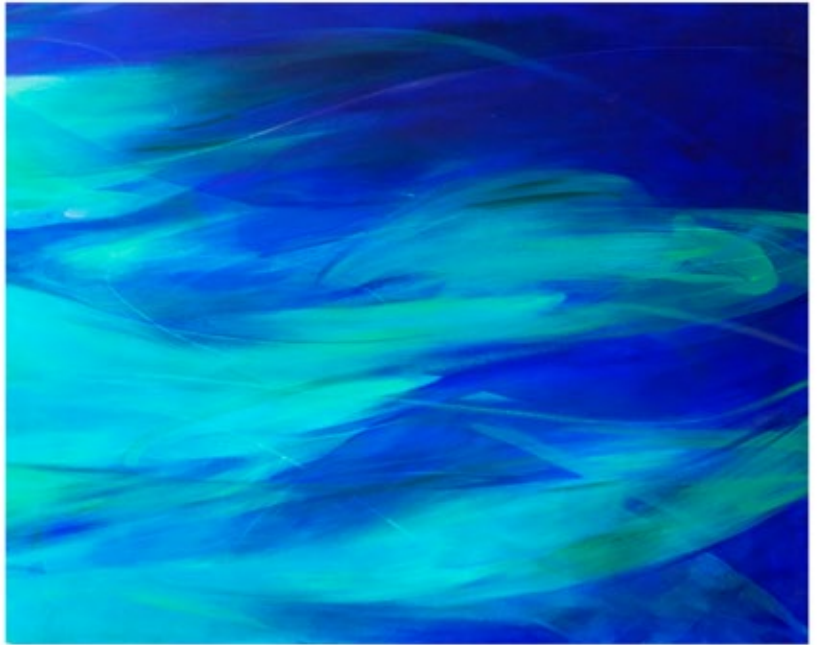
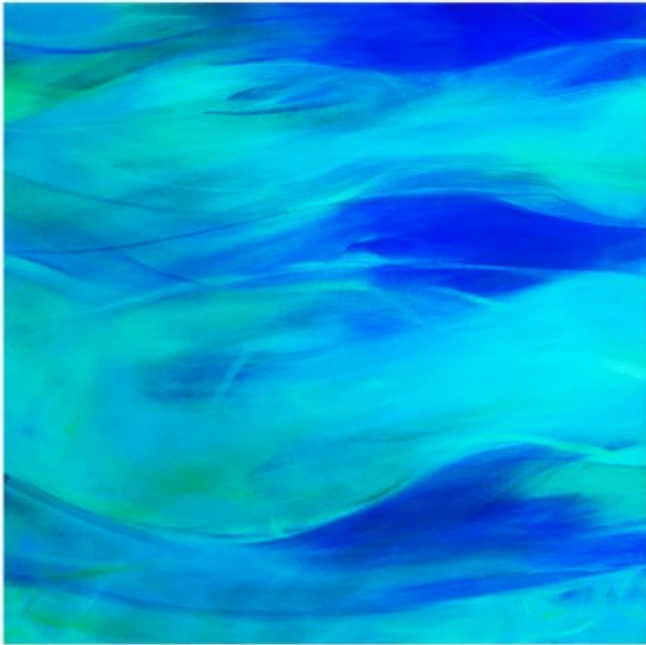
Приредила је 14 самосталних изложби и учесница је више колективних изложби у земљи и иностранству. Реализовала је 20 стручних самосталних пројеката из области зидног сликарства.

Живи и ствара у Београду.

Сви радови на изложби настали су у периоду од 2018. до 2024. године. Изведени су у техници акрилик на платну, формата 50x50, 70x70, 110x75 и 150x110 cm.

MINA GLOGOVAC

(1970, Belgrade, Serbia)

www.minaglogovac.com

minaglogovac@yahoo.com

Mina Glogovac graduated in 1993 at the Faculty of Applied Arts of the University of Arts in Belgrade, in the Department of Applied Painting. She received her master's degree in 2003 at the Faculty of Applied Arts of the University of Arts in Belgrade, in the field of Wall Painting.

In 1995, she began her teaching at the Faculty of Applied Arts in Belgrade, where she is still employed as an associate professor in the Painting Techniques subject.

She has been a member of ULUS since 1995.

Mina is the winner of the "Branko Šotra" Award and the Painting Award of the 64th October Salon in Šabac.

She has organized 14 solo exhibitions and participated in several collective exhibitions in the country and abroad. Mina realized 20 professional independent projects in the field of Wall Painting.

The artist lives and creates in Belgrade.

All the works that are displayed at the exhibition were created in the period from 2018 to 2024. They are made in acrylic on canvas, formats 50x50, 70x70, 110x75 and 150x110 cm.

Neda Radoičić

STILL, MY HEART HAS WINGS

“Man does not fly because he has wings. He dreams of wings and thus he can fly.”

Bachelard

In the depths of the unattainable, all-pervading, blue submersions, Mina Glogovac explores the poetic and dreamlike imagination. The blurring of the distinctions between reason and dream, thinking and imagining appears. Through the medium of painting she conveys the ethereal, elusive and the intangible qualities of dreams, inviting viewers to contemplate the mysterious realms of the unconscious. A certain tenderness prevails and a refined, sincere atmosphere encouraged by the coloristic potential of lapis lazuli. The artist leans on the intrinsic beauty of the radiant cobalt blue color of the Lapis pigment, “a fragment of heaven.” Lapis lazuli is a symbol of an aesthetic balance between the destructive and creative forces in human life and history.

Creating art facilitates the expressing of distressing thoughts and feelings in a controlled manner. The artwork serves as a container for emotions that the artist finds hard to verbalize or manage internally. This is due to her identity crisis, which often leads to intense emotional experiences that she is unable to manage or contain internally. Thus, she is physically creating a safe space in her environment, by arranging it in a way that it feels secure and comforting, which metaphorically represents the rebuilding of her “psychic envelope”. She introduces paintings that act as external psychic envelopes, which support her in managing the inner restlessness due to separation, by providing physical comfort, and a sense of continuity and presence.

In the entrance area of the display, there is a nostalgic video from a look back to her childhood in bluish tones.

There is a certain analogy between the work *Ultra* by Mina Glogovac and the monumental canvases *Cathedra* (1951) created by the American Colour Field artist Barnett Newman, in the Stedelijk Museum. Although Glogovac never saw the *Cathedra* before the realization of this work, just like Newman, she shrewdly encourages the visitors to stand close to the painting, to undergo an overwhelming physical and emotional experience. Confronted by this large-sized expanse of the deep blue realm, immersing in the domains where language and multisensory experiences intertwine, becomes inevitable. These immense rectangles of colour are split, by a vertical stripe which is dissecting the color plane, thus establishing non symmetrical intervals that guide the eye and imagination, beyond the limits of the frame. Deploying the rarest of means, she gives intimations of the infinite.

In the “The Plasmic Image”(1945) Barnett Newman asserts that the present painter is not concerned with his own feelings or with the enigma of his own personality but with the penetration into the world mystery. Mina is preoccupied with expressing her attitude towards the mystery of life and death. Her creativity is concerned with the transcendental experience. The theme of transcending the abstract world in order to make the world real, is a kind of transcendental subjectivism – the constitution of the real out of the subjective processes.

This corpus of artworks refers beyond their concrete aspect to the transcendent, nonreal or ideal entities which require their capacity to be experienced empirically, the sense of their existence. Glogovac does not disregard the material aspect of her paintings, as an accident or occasion accompanying the essence. Rather she uses those aspects as a term in a dialectic which points to the nonreal and which makes intelligible the sense of the paintings' purpose of existence.

In the wide-ranging luminosity of her canvases, we can feel the meandering in emotional nuances, from sombre to disconcertingly calm. The sight of these nearly monochrome works explores the sense of place that viewers experience towards their essence and incorporate simplistic forms to emphasize this feeling. Focused on unrestrained energies of the eye and spirit, the author rejected verges of every kind.

Seen in proximity, her work engenders feelings of heightened self-awareness. She strives to reach a higher state, potentially a sublime feeling. Her ideas are triggered by moments, scenes, and memories. Visualisations of the impossible.

The works of this cycle emphasize maternal and feminine aspects of water. A recent artwork titled *"Still, my heart has wings"* is rendered out of reach, by the stretch of water that overtakes the painting. The vibrant blue of the water is applied with layered lazures of colour. The changeable, fluid nature of water is represented in the noticeable wave of motion. The artist is demonstrating that the human beings are just as reactive and volatile as water. The calm, solid looking surface can hide diverse untold secrets.

Exploring the multiple dimensions of the hydro-environmental, Glogovac demonstrates how the ways of perceiving water can be re-imagined. Invisible waters of oblivion, an insightful exposure of our contemporary myopic perception of water. Water, throughout history, has been perceived as the stuff which radiates purity. These images show an implicit internalizing of the female signifier, while shifting recognized boundaries, since the human bodies are inherently contaminated, permeable, leaky and materially fluid. The artist examines this "intersubjective" fluid framing of human existence. Stefan Helmreich's work on the "inner ocean" stresses how our bodies' ecologies are networked to wider oceany ecologies.

The artist explores a sphere that is fundamentally concerned with human suffering, and she tries to seek out the underlying spaces that she holds to be present in any engagement with it. She is courageously delving into the mysterious depths of the psyche and withdrawn into her intimate inner world.

Prolonged melancholy due to the tragical family events conditioned the essential tones, stages and reversals in her work. Freud's idea about family dynamics, has been influential in understanding transgenerational transfer of behaviors and psychological patterns, frequently unconsciously shaping individuals' lives and relationships. There is a strong tendency of the artist connected to the „differentiation of the self,“ referring to her ability to separate her own thoughts and feelings from those of her family of origin.

The works are executed in the technique of acrylic on a large-format canvas, arranged in the form of polyptychs, conceived as associative compositions of the experienced. Regardless whether these works are viewed on the walls or on the floor of the gallery, in a sequence or individually, they are actually materialized memories impregnated in sensibility. Furthermore, the setting is conceived in such a way that the pictures can be viewed and rotated from all of the sides. Therefore, the display reinforces and deepens the immersion, since it becomes a part of the realization of the work itself, in the space of the gallery.

The reality that the artist observes and acts within becomes timeless only in memory and resistant to all of the vicissitudes of passing of time. Driven by the desire to immortalise nature, she finds a way back to the humanity's primordial possibilities. Existential sensibility gave her the freedom to create artworks of a worldview metaphysical humanism, determined plasmic sublime vistas and to deal with reconfiguring of the distances. The end of silence.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор галерије

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, Gallery Director

Кустоси галерије
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Gallery Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Ликовни уредник
Мирослав Сапунџић

Art Editor
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Неда Радоичић

Text in catalogue
Neda Radoičić

Превод
Неда Радоичић

Translation
Neda Radoičić

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Нађа Миливојевић

Photography
Nađa Milivojević

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Глоговац М.(083.824)
75(497.11)"19/20"(083.824)

ГЛОГОВАЦ, Мина, 1970–

Мина Глоговац = Mina Glogovac : My Heart Has Wings : Продајна галерија "Београд", мај–јун 2024.
/ [текст у каталогу Неда Радоичић] = [text in catalogue Neda Radoičić] ; [превод Неда Радоичић] =
[translation Neda Radoičić] ; [фотографија Нађа Миливојевић] ; [photography Nađa Milivojević]. – Београд
: Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2024 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid
studio). – [12] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 150. – Мина Глоговац: стр. [4].

ISBN 978-86-6141-213-4

а) Глоговац, Мина (1970–) — Сlike — Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 144415497
